

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX № 50 [2622]. ЧЕТВЕР. 26 КВІТНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року Ціна 2 коп.

ПОПЕРЕДНІ ПІДСУМКИ ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ

Центральне статистичне управління СРСР повідомило про попередні підсумки Всесоюзного перепису населення, проведеного в січні 1979 року. За даними перепису, чисельність населення Радянського Союзу на 17 січня 1979 року становила 262 мільйони 442 тисячі чоловік. За дев'ять років, які минули після перепису 1970 року, населення Радянського Союзу збільшилося на 20,7 мільйона чоловік.

62 проценти населення країни — городяни, 38 процентів — сільські жителі. Міське населення збільшилося з 1970 року на

27,6 мільйона чоловік, у тому числі: за рахунок природного приросту в містах — на 12 мільйонів; перетворення сільських пунктів у міські і переїзду сільських жителів у міста — на 15,6 мільйона чоловік. Природний приріст населення в сільських місцевостях за період між переписами становив більш як 8,7 мільйона, однак чисельність сільського населення з зазначених вище причин не збільшилася, а скоротилася на 6,9 мільйона чоловік.

При перепису враховано 122,4 мільйона чоловіків і 140 мільйонів жінок. За переписом 1959 року чи-

сельність жінок перевищувала чисельність чоловіків на 20,7 мільйона внаслідок великих втрат чоловічого населення під час Великої Вітчизняної війни. Розрив у чисельності чоловіків і жінок поступово скорочується. У віці до 50 років співвідношення їх тепер в основному вирівнялося.

У 18 містах кількість жителів перевищила мільйон. Населення столиці нашої Батьківщини — міста Москви становило на 17 січня 1979 року 8 мільйонів 11 тисяч чоловік.

Докладні дані перепису в територіальному розрізі про розподіл населення за статтю, віком, національністю, мовою, рівнем освіти, перебуванням у шлюбі, розміром сімей та іншими показниками розробляються за встановленою програмою Центрального Обчислювального Центру ЦСУ СРСР.

(ТАРС).

У РАДІ МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР І УКРПРОФРАДІ

Рада Міністрів Української РСР і Українська республіканська рада професійних спілок розглянули підсумки республіканського соціалістичного змагання у 1978 році за звання — колгосп, радгосп, район високої культури землеробства, встановлене відповідно до постанови ЦК Компарції України і Ради Міністрів УРСР. Серед районів визнано переможцями соціалістичного змагання і удостоєно звання район високої культури землеробства з врученням почесних дипломів Ради Міністрів УРСР і Української республіканської ради професійних спілок і видачею грошових премій у розмірі по 5 тисяч карбованців — Чорнобаївський район Черкаської і Підволочиський Тернопільської областей.

Відзначено добру роботу по підвищенню культури землеробства і одержанню на цій основі високих урожків у Сімферопольському районі Кримської області, Дніпропетровському районі Дніпропетровської області, Овдіопольському районі Одеської області, Чернаському районі Черкаської області, Карлівському районі Полтавської області, Червоноармійському районі Республіки Молдова.

(ФАТУ).

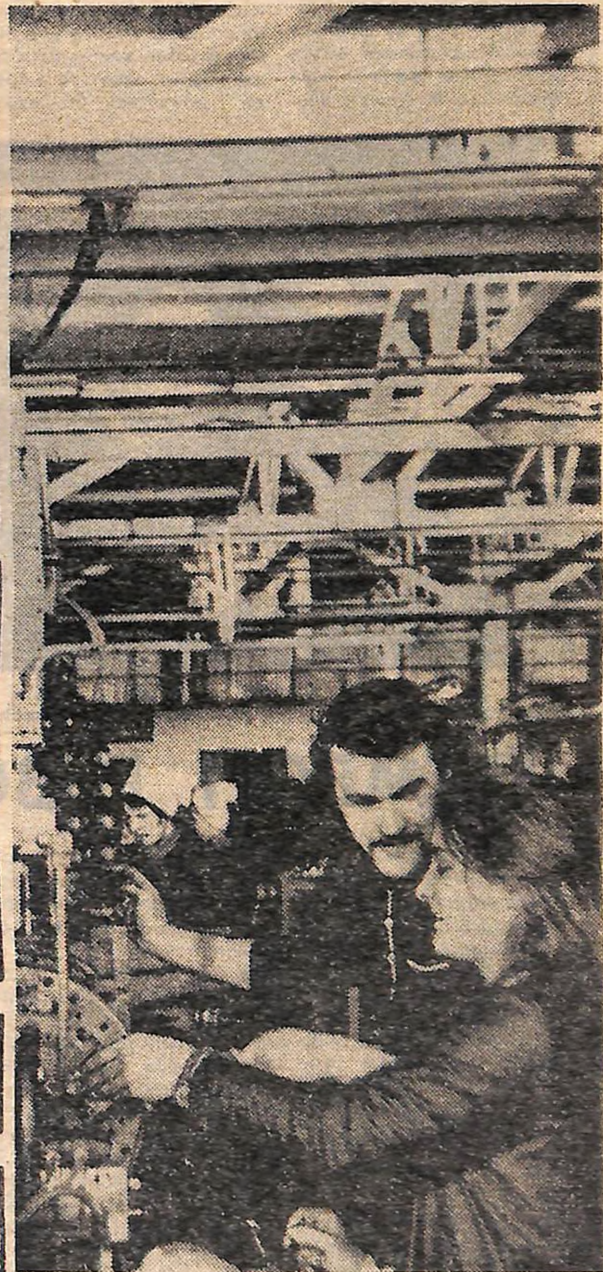
НЕЗАБАРОМ ТРУДЯЦІ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ РАЗОМ З УСІМ РАДЯНСЬКИМ НАРОДОМ ВІДМІЧАТИМУТЬ 50-РІЧЧЯ ПРИЙНЯТТЯ ПЕРШОГО П'ЯТИРІЧНОГО ПЛАНУ

У праці творчість пророста

ПОРТРЕТ БРИГАДИ

ноч, яку очолює Георгій Катигроб.

Про колектив на підприємстві заговорили не так давно. Невелика кількісно бригада — всього шість чоловік разом з бригадиром — менш як за півтора року зуміла збільшити свій виробіток удвічі. Вдається таке не багатьом. А бригадир вміє вихід бригади в передові закономірності. Бо ще при її народженні формувалися ті риси, котрі з часом до-

НОВІ ІМЕНА в трудових колективах появляються по-різному. Одні якось одразу спалахують зіркою на орбіті подій, викликаючи захоплення. Інші непомітно, ніби натібно, вбирають резону, щоб потім заявити про себе владно, впевнено й надовго. Переконавшись в цьому допомагає біографія комсомольсько-молодіжної бригади фрезерувальників Кіровоградського заводу друкарських маши-

ли право заявити: склався колектив. Перш ніж створити бригаду, Георгій Катигроб навчав професії фрезерувальника Раю Козулю, Катю Волошкіну і Ларису Подколзину. І незабаром усім трьом кваліфікаційна комісія присвоїла другий розряд. Та як тільки створили бригаду, відчули: нерівномірні кадри вні-

[Читайте 2-у і 3-ю стор.]

НАСТІЛЬНІ КНИГИ

Присудження Ленінської премії товаришу Л. І. Брежнєву за книги «Мала земля», «Відродження» і «Ціліна» викликало наше схвалення в нашому колективі.

Висока відзнака праць Леоніда Ілліча Брежнєва — це всенародна знава вірою і розумом, видатному політичному діячові нашого часу, який всю свою енергію і творчі сили віддає благородній справі замирення миру в усьому світі.

Г. ГЛУШКО, секретар комсомольської організації Олександрійського заводу підйомно-транспортного устаткування.

ВИСОКА І ЗАСЛУЖЕНА ВІДЗНАКА

Книги Леоніда Ілліча Брежнєва «Мала земля», «Відродження» і «Ціліна» хвалять правдивістю і ширістю. Сторінки, написані героїчним подвигом у роки Великої Вітчизняної війни і героїчним трудом повое-них звитяжних літ.

Присудження Ленінської премії Л. І. Брежнєву за ці книги — висока і заслужена відзнака творчої і невтомної праці на благо нашої країни, за укріплення миру на всій планеті.

Г. НАДОЛІНЬСЬКА, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади гальваностегу метизного цеху Кіровоградського заводу «Червона зірка».

УРОЖАЙ-79

РЕЙД «КП»

У колгоспі імені Петровського для сіваців заготовили високоякісні продукти, вчасно вивозять на поля обіди. «Комсомольський прожектор» тут відповідає своєму призначенню. Юнаки і дівчата періодично влаштовують рейди на поля, перевіряють якість сіваців, використання тех-

...І добрий приклад поруч

сівабу технічної культури не випадково. Разом зі своїм братом Григорієм він довів, що вміє вирощувати багаті врожаї. Так, позаторік ділянка, яку засівали та обробляли брати, видала близько 400 центнерів коренів на круг, минулого року — понад 300. І інші хлопці прагнуть добитися високого врожаю буряків. Але...

Вчора, наприклад, почали роботу о десятій годині ранку. Втратили майже чотири години робочого часу.

Вивчався, в колгоспі як слід не проводили організації польових робіт. Механізаторам не завжди вчасно підвозять добрива, насіння, паливо. Наша рейдова прибула на поле після обідньої пори. Механізатори були стримані відсутністю бензо-заправника. Не в усіх вистачало пального до кінця робочої зміни...

А в колгоспі склали ще й чудовий план масово-політичної роботи на період весняної посівної. Чи прийдуть до вас агітатори, пропагандисти? Можливо, призовуть газети, журнали? Спитали — і побачили

здивовані обличчя Михайла Майбороди, Григорія Красни — та інших трактористів. Мовляв, що ви про газети, коли минулого дня навіть обід привезли надсечір.

— То випадок, — пояснює заступник голови колгоспу І. І. Сіроклані. Можливо. Але не випадковість те, що сіваців, які трудяться в полі за 10—15 кілометрів від села, вже три дні гонять пісним борцем і картоплею. Ми побували й на кухні. Кухарка О. А. Богдан не може приховати обурення.

— Немає чого готувати страви, — скаригнеться вона. — Зараз на кухні є тільки картопля, томат і м'яса напуста. Про кану, м'ясо механізатори давно забули.

А як же поводитися в цій ситуації комсомольська організація господарства. «Комсомольський прожектор», штаб якого очолює Любов Надудка? Ватажки сільської молоді соромливо роблять вигляд, що нічого не трапилось.

Не цікавиться умовами праці механізаторів і голова колгоспу В. С. Мороз. А міг би, адже й добрий приклад поруч.

У праці творчість пророста

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.)
йшли до неї. Катерина Сазченко і Микола Селезнєв, хоча теж працювали за другим розрядом, уже мали досвід роботи. Грію недавні учениці тільки починали його набувати. Завдання ж на бригаду було одне.

Георгій Катигроб — наладчик у бригаді. Від нього, зрозуміло, залежить чистий ритм роботи бригади. Він має й найвищий розряд серед членів бригади — четвертий. Знаючи це, незамінна він людина! Трапляється помилка, то без нього безпомічність? Його Георгій був на плані. Лариса Подколізна в цей час збільшила швидкість роботи верстата, і свердло зламалося. Дівчина не стала чекати бригадира. Спробувала сама зачистити свердло. Вийшло. Таку ж «самостійність» виявили згодом Микола Селезнєв і Раїса Козуля.

Спільні інтереси диктують відносини в колективі. На шести операціях працюють члени комсомольсько-молодіжної. Здавалося б, найпростіше — освоїти одну з них досконало і вистачить. Спеціалізація нині, — особливо на поточковому виробництві, а бригада сама на такому зайнята, — метод прогресивний. Погоджуючись із цим, у колективі асе-таки пішли на деякий відступ! Знову це було викликано тим, що досвід роботи не в усіх однаковий. А відставати ніхто не має морального права.

— Один із дівчат, — тактовно розповіла бригадир, — ніяк не адається освоїти гайдовий метод роботи. Але все ж таки ми довіряємо їй. Нарівні з ін-

шими вона працює на різних процесах. Бригада, колектив позинен допомогти молодій робітниці позирити у свої сили.

— Не тільки про себе думають хлопці і дівчата. Поки деталь пройде шість операцій на початку зміни, на інших дільницях потоку простоюватимуть півгодини, а то й більше. Так вони цього й не допускають. Знайшли оригінальний вихід. Наприкінці кожної зміни готують на кожній операції задіти деталей. Так що наступної зміни готові позирити деталі одразу ж надходять на сусідню дільницю. Конвейер не знає простоїв.

Секретар партійної організації цеху Вячеслав Ілліч Данченко вважає, що творчий підхід до справи у членів комсомольсько-молодіжної бригади — від працелюбності.

— Звичайні хлопці і дівчата. Тільки наче перевертаються за верстатом. Під час комуністичного суботника при змінній нормі двісті п'ятдесят комплектів кришок виготовили чотириста двадцять п'ять. Старалися щиро, аби їх внесок у відбудову Вітчизни був достойним.

Свідомо працелюбність, коли в труді кожен член бригади стає причетним до спільної великої справи, керує вчинками комсомольсько-молодіжної. Саме цей колектив одним із перших дає слово на честь 50-річчя розгортання соціалістичного змагання щодня виконувати по дві норми, завоювати право називатись бригадою

комуністичної праці. Слово ділами скріплено. Нещодавно міськомкомсомолу підбив підсумки соціалістичного змагання комсомольсько-молодіжних колективів за перший квартал. Бригада Георгія Катигроба посіла друге місце. В поданні райкомомсомолу на бригаду така лаконічна інформація: планове завдання кварталу виконано на місяць раніше, щоденний виробіток становить 209,3 процента норми, з першого пред'явлення здається повністю вся продукція.

П'ЯТИРІЧЦІ
ЕФЕКТИВНОСТІ
І ЯКОСТІ — ЕНТУЗІАЗМ
І ТВОРЧІСТЬ МОЛОДИХ

РІВНЯЮЧИСЬ НА БРИГАДИРА

Працювати, постійно вишукуючи резерви, стало нормою для Віктора Губія і його товаришів — робітників хімічного заводу «Червоний екскаватор», членів комсомольсько-молодіжної колективу. Два роки тому бригадою була в числі відстаючих часто перемінялися керівники, залишали підприємство робітники, «кульгала» трудова дисципліна.

Віктор почав з того, що сам став за верстат. І не тільки майстерно працював, а й допомагав іншим. Спільно впроваджували нововведення, спрямовані на поліпшення організації праці.

Минулого року бригада Віктора Губія не раз виходила пере-

НА ФЕРМАХ —
МОЛОДІ ГОСПОДАРИ

НЕБАГАТО часу минуло відтоді, як я став доярком. Та ніколи не соромився своєї професії. Отак Паша Ангеліна, а слідом за нею тисячі інших дівчат набули «чоловічого» фаху. Є в нашій країні жінки — пілоти, капітани океанських лайнерів, машиністи локомотивів. Є чоловіки — пекарі, кулінари, перукарі, майстри шиття жіночого сядя-

МОЯ ПЕРША П'ЯТИРІЧКА

гу... Словом, кожному найтоншу жіночу роботу може виконувати будь-який чоловік, якщо вона йому до душі.

На фермі я почав свою першу трудову п'ятирічку. Розпитував одного разу літню жінку, яким був наш колгосп п'ятдесят років тому. Вона засміялася:

— Та який там колгосп! Ще ж тільки-тільки організували його. Успішних корів та коней ніде було поставити, не те, що тепер.

Мені важко було уявити те, про що розповідався. Бо здавалося, що наша Розумівка завжди була такою, як нині. І оці довгі чотиринадцять років, і будівлі в тракторній бригаді. Ото хіба що будинок культури на 500 місць із спортзалом, численними кімнатами для гурткової роботи, стрільницьким тиром епірсь на моїх очах. У Розумівці налічується не менше сотні нових просторих цегляних житлових будинків. Виявляється, багато змін відбулося в селі на моїх очах. І помітив це тільки тоді, коли став самостійно працювати.

Всі ті обнови в селі — не чийсь щедрий подарунок, а наслідки наполегливих трудових буднів моїх односельчан. Моя наставниця — краща доярка колгоспу, депутат сільської Ради Марія Мефодіївна Каширська розповідала, що ще років сім-вісім тому надої молока від корів на фермі не перевищували й двох тисяч кілограмів. А вже позаторік МТФ № 2 вийшла в тринадцятиці. Цього року, наприклад, Марія Мефодіївна, з якою ми уклали договір на соціалістичне змагання, поставила собі за мету довести надій до 4 тисяч кілограмів.

Є з ким позмагатися і серед розесників. На нашій фермі працюють молоді доярки Надія Піддєрска та Ольга Горобець, на МТФ № 1 — Надія Вовченко. На всіх дільницях колгоспного виробництва зайняті 56 комсомольців. Для багатьох із них нинішня п'ятирічка теж перша.

...Гарні наші села — Розумівка, Крички, Миколаївка. І з кожним роком омолоджуються, красизішають. Чи були б вони такими, якби півстоліття тому, в роки першої п'ятирічки, діди наші не створили колгоспу, не об'єднали своїх зусиль в одне спільне прагнення — поліпшити життя, побудувати соціалізм? А тепер уже ми, внуки, в десятій п'ятирічці продовжуємо їхню справу. Потім нам на зміну прийдуть наші діти. Такий закон нашого життя.

П. ЗЕЛЕНЬКО,

член ВЛКСМ, дояр колгоспу «Зоря комунізму» Олександрівського району.

Ми прийдемо
до перемоги
комуністичної праці!

М. Київ

Переконливо утверджує себе в трудовому колективі заводу комсомольсько-молодіжну бригаду.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

На знімку: радісну зустріч приніс бригадир — у змаганні серед рівних вийшли в лідери. Зліва направо: Раїса КОЗУЛЯ, Лариса ГОДКОЛІЗНА, Георгій КАТИГРОБ (бригадир), Катерина ВОЛОШКІНА, Микола СЕЛЕЗНЄВ.
Фото В. ГИША.

можцем змагання серед комсомольсько-молодіжних колективів заводу. Їм присвоїли ім'я 50-річчя ВЛКСМ.

За успіхи в соціалістичному змаганні бригаду занесено в літопис комсомольської слави ЦІ ВЛКСМ і нагороджено перехідним Червоним прапором «Герої п'ятирічки, ветерани праці — кращому комсомольсько-молодіжному колективу».

А. ЧИРВА,
кор. ТАРС.

М. Київ.

ПОЛЕ АНЧАРОВОЇ

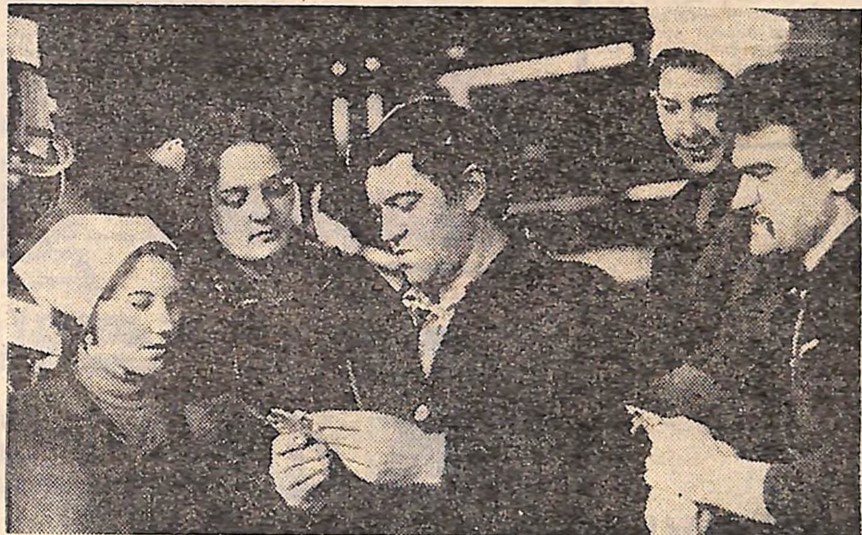
Ім'ям секретаря комсомольської організації Кіровоградської області В. Анчарової назвали трудовий колгосп «Прогрес» Тульської області, до поля свого господарства. Тепер, у переддень косяної, до виходу на нього знову готується ланка Валентини.

Коли в «Прогресі» звернулися в районне об'єднання з проханням зміцнити господарство надрами механізаторів, однією з перших відгукнулася В. Анчарова. Її почин наслідували подруги — комірниця С. Кузнецова, економіст Н. Лаозина і диспетчер Т. Балагіна.

Взимку вони освоїли машини, а в збіжжю жіноча комсомольсько-молодіжна ланка вже вийшла на поле. Екзамен на майстерність, який ускладнили важкі погодні умови, дівчата склали на «відмінно»: з їхнього поля було зібрано по 33 центнери зерна на гектар! На честь цієї чудової перемоги поле й дістало ім'я В. Анчарової.

А. СИРОВАТКІН,
кор. ТАРС.

Кіровоградська,
Тульська області.

СИМВОЛ РЕВОЛЮЦІЙНОГО ПЕРЕТВОРЕННЯ

Півстоліття тому під керівництвом Комуністичної партії розгорнулася героїчна боротьба радянського народу за втілення в життя першого п'ятирічного плану, що відіграв видатну роль у здійсненні ленінської програми побудови соціалізму в Радянському Союзі. Це був перший комплексний науково обґрунтований план розвитку народного господарства нашої Батьківщини. Він став символом революційного перетворення дійсності, високим темпом економічного зростання та наукового планування. Виконання першого п'ятирічного плану забезпечило створення міцного матеріального фундаменту для будівництва соціалізму в нашій країні.

Перша радянська п'ятирічка стала рідною частинкою чудової плеяди наступних п'ятирічок, які привели нашу соціалістичну Вітчизну

від техніко-економічної відсталості до вершин економічного, науково-технічного й соціального прогресу.

У ті знаменні роки бурхливими темпами розвивалася соціалістична індустріалізація. Головна увага зверталася на розвиток чорної металургії, машинобудування, енергетики, збільшення вуглевидобутку. Тоді закладались «Уральські вагони», Тельбеский (Кузнецкий) і Магнітогорський металургійні заводи, Сталінградський тракторний завод, сільгоспмашини у Саратові і Ростові-на-Дону. Почалося будівництво Туркестано-Сибірської залізниці, Дніпрогесу та інших великих об'єктів. Гордістю п'ятирічки були Магнітогорський комбінат на Уралі, «Запорожсталь», «Криворізьсталь», «Азовсталь» на Україні. Вони були справді всенародними будовами країни.

Комуністична партія велику увагу приділяла також питанням поліпшення організації праці і технології виробництва. 23—29 квітня 1929 року відбулася XVI конференція ВКП(б). Вона проходила під знаком всебічного розвитку творчої активності трудящих і прийняла Звернення «До всіх робітників і трудящих селян Радянського Союзу» про розгортання соціалістичного змагання як масового руху за виконання плану першої п'ятирічки. У Зверненні підкреслювалось: «Змагання і п'ятирічка нерозривно пов'язані між собою». Очоловане партійними організаціями, трудящі суперництво дає чудові зразки соціалістичного ставлення до праці, набирало дедалі більш масового характеру. Це тоді на підприємствах народився рух «П'ятирічка — за чотирі роки!».

У ті славі роки на

заклик Комуністичної партії Ленінський комсомол активно включився в соціалістичне змагання за успішне виконання першої п'ятирічки. В 1930—1932 роках на шахтах Донбасу працювало майже 46 тисяч чоловік, із них понад 70 процентів — молодь. У числі шахтарів були комсомольці різних національностей країни. Трудились у Донбасі й послиані комсомолу наші край. Чимало юнаків і дівчат колишнього Новогорізького (нині Світловодського) району, в тому числі й автор цих рядків, працювало на шахті «Кіндратівна» Горлівського шахтоуправління. Нам'ята, добрий трудовий приклад показував наш земляк, вийшовши на шахту Микита Курінний.

Допомагаючи комуністам, комсомольці виступили ініціаторами соціалістичного змагання та ударництва, раціона-

лізаторського руху, зміцнення трудової дисципліни. В ті роки в Донбасі народилася така форма участі комсомолу в піднесенні виробництва, як «громадські буксир», коли передові колективи допомагали відстаючим.

У боротьбі за збільшення видобутку вугілля вирішального значення набула механізація шахт. Комсомольці, молоді ентузіасти наполегливо оволодівали шахтарською технікою, ефективно використовували її у виробництві. Одним з активних учасників руху раціоналізаторів був гірник шахти «Голубівка» в Кадіївці комсомолец Костянтин Карташов. У нього ставало дедалі більше послідовників.

Здійснюючи заходи Комуністичної партії і Радянського уряду по розвитку вугільної промисловості, трудящі Донбасу вже 1932 року видобули понад 45 мільйо-

нів тонн вугілля — на 15 мільйонів тонн більше, ніж першого року п'ятирічки. В цих досягненнях Всесоюзної комсомолки — чималий трудовий внесок комсомольців і молоді.

У боротьбі за дострокове виконання першої п'ятирічки приклади героїчної праці показали комсомольці Москви і Ленінграда, Харкова і Донбасу, Горького, Дніпропетровська, Кривого Рогу та багатьох інших міст і сіл нашої країни. І як прекрасно, що естафету патріотичного руху батьків і дідів сьогодні гідно несуть сини і внуки, віддаючи всі свої сили, знання, ентузіазм виконанню завдань десятиї, ювілейної п'ятирічки, рішень XXV з'їзду КПРС.

І. АРТЕМЕНКО,
кандидат історичних наук, колишній робітник шахти «Кіндратівна» Горлівського шахтоуправління.

ЗВІТИ І ВИБОРИ
В ШКІЛЬНИХ
КОМСОМОЛЬСЬКИХ
ОРГАНІЗАЦІЯХ«ДОПОМОЖЕМО
БАТЬКАМ!»

З такою ініціативою виступили минулого літа старшокласники Рівнянської середньої школи № 2 (Українського району) Олена Білова, Тетяна Чорба, Ольга Савченко, Олена Бондар, Люба Карасьова та інші.

Дівчата сумлінно працювали на фермі. Сподобалося, і напередодні весняних канікул вони на комсомольських зборах вирішили: десять днів попрацювати на тваринницьких фермах колгоспу імені Ватутіна. Свій трудовий десант

школярки присвятили 60-річчю комсомолу України.

Десять днів промайнуло швидко. Коли учениці прощалися зі своїми наставниками, доярки щиро дякували Светі і Тані Колісникам, Лені Біловій, Валентині Аззі, Тані Чорбі, Наді Шевченко, Лені Заніздрі, Светі Головаченко, Вірі Анохінній та їхнім подругам, котрі охоче

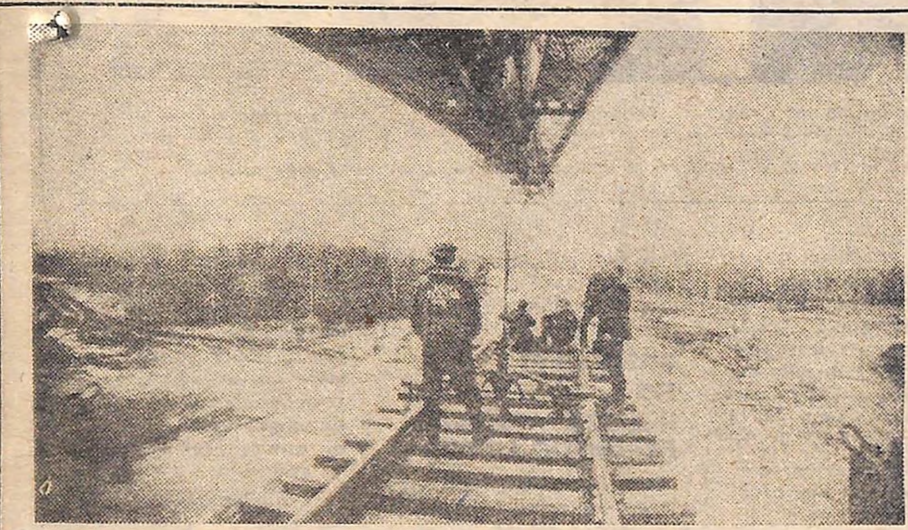
допомагали доглядати корів, прибирати приміщення, роздавати корми. А ще школярки давали концерти для тваринників, виступали з лекціями, випускали стіннівки. Кілька днів тому в друкарській друкарні Рівнянської школи відбулися шкільні збори. Чимало питань хвилювало комсомольську школу. У висту-

пах багатьох промовців йшлося про п'яту, трудову четверть, яка вже не за горами. І Алла Чорноморець, і Оля Лагода, і Таня Колісник, і Валя Заніздра сказали, що знову проведуть літо на фермах. Іх там чекають. На з'їзді ж оскільки вони, юні помічники з Рівнянської середньої школи № 2. Текст і фото Ю. ІВАНОВА.

ДОРОГУ БУДУВАТИ І СЕБЕ!

П'ять років тому на будівництво Байкало-Амурської залізничної магістралі вирушив перший ешелон — Всесоюзний ударний комсомольський загін імені XVII з'їзду ВЛКСМ.

Рік тому на одну з найважливіших будов п'ятирічки — БАМ — поїхав Всесоюзний ударний загін імені XVIII з'їзду ВЛКСМ. Сьогодні наша розповідь — про нього.

СЕРЕДНІЙ ВІК бійців — двадцять два з половиною роки. В байкальському загоні 30 комуністів, 12 кандидатів у члени партії, 243 комсомольців. Абсолютно більшість із середньою і вищою освітою, з однією чи двома мовами, з однією чи двома спеціальностями. Формували загін комсомольські організації Білорусії, Кабардино-Балкарії, Латвії, Литви, Молдавії, Ленінградської, Красноярського краю. А всього в загоні понад 21 національність. Така статистика. Головні рідні в біографію загону повинна вписати робота.

Вони вивадилися на північному березі Байкалу. На БАМі немає легких кілометрів. Але ці ділянки — Бураїтська — вважаються всіма найважливішими: нескінченні болота, височини хребти, шість тисячів, і серед них перебували в Україні і світі за складністю п'ятикілометрові ділянки Північно-Східної, селісничі активності тутешніх гір. Будівництво всього БАМу закінчиться саме на Бурайтській ділянці. І буде це напруженістю п'ятирічної п'ятиріччя.

Загін почав будувати свес ще в завершенні з усіх будівельних засібів і машини хребтами долини річки Кічери. З'їзди проїдуть нові кілометри, байкало-амурської магістралі.

Починали доволі легко працювати з п'ятиріччя. Одні стали рубати перші просіки під за-

лізницю і ліній електропередач. Другі ставили перші будинки на першій вулиці. Треті зайнялися створенням промбаз, побутовим і культурним упорядкуванням селища, тобто підготовкою наслідків титлів для головної справи.

На БАМі спочатку ведуть лік часу не по роках, а по літах. Перша вже поїздка. На сонячних схилах Прибайкальських гір піднято сніг, і вже виявляється, є на що оглянутися і про що із задоволенням згадати. Хоча той травневий день, коли хлопці і дівчата вперше побачили тайгу, гори, холодну пустельну річку, совсім не далеко.

ПІДСУМОК ПЕРШИЙ, найбільш наочний: є тимчасові селища Кічери. Освіта магазин, розв'язаний національними мовами і національними мовами і пейзажами. Це попрацювали бійці з Молдавії Іван Кулиш і Павло Гаркуша. Комітет ВЛКСМ поїздки із самого початку закріпив за кожним молодіжним об'єктом шістьох посланців тієї чи іншої республіки, області. Комсомольці з Кабардино-Балкарії вважалися за танцювальні, краснодарці почали будувати спортивно-комплекс, латвійські об'єкти лінійну трасу, ленінградцям випало робити конейну коробку.

А це є школа, ідальня, овочесховище, клуб, бібліотека, і в ній для початку 2500 книг, шеренги акурат-

них двох і чотирьохквартирних будинків з різьбленими верандами. Кічери — селище відоме вже на БАМі, готове суперинженери за звання крадіго на трасі.

ПІДСУМОК ДРУГИЙ, виробничий, не менш помітний: просіка, прорубана із заходу на схід через густу і високу північнобайкальську тайгу на багато десятків кілометрів.

ПІДСУМОК ТРЕТІЙ: спільна робота на важких кілометрах траси сформувала єдиний, міцний, професійно-нальний колектив, котрому під силу будь-які байкальські завдання. Завжди і завжди на всесоюзних ударних комсомольських будовах одночасно із завданнями виробничим розв'язувалися і загальнолюдські. «Ми пішли, мали роботу, греблі підняли нас», — казала молоді, яка створила Братську ГЕС. «Дорогу будувати і себе!» — це вже загальнобайкальський лозунг.

ЗАГОНОВІ поїздки на катері. Його командиром став член ЦК ВЛКСМ Вячеслав Алексанов, а помісником Олександр Рядков. Обидва хлопці добре знали на БАМі хоча б тому, що вони тут із самого початку будівництва, тут стали науковцями преси. Ленінського комсомолу. І, звичайно, поводиться усіма необхідними байкальськими будівельними професіями. Тому командири і помісари з перших днів стали найкращими настав-

никами, бригадирами і промисловцями загальнобудовного руху «Я — господар будови» серед своїх бійців. А тепер і помісари очолюють колективи. Віктор Луцкич — бригадир лісорубів, Іонас Мікаласкас і Олег Сидор Шулєвський — бригадирі теслярів. Кандидати в члени партії стали комуністами — їхній кандидатський стаж на БАМі говорив сам за себе.

Все йде, як завжди на молодіжних будовах. І не одне весілля справили на Кічери. І будуватимуть дитсадок, молоді архітектори Віктор Вікторов випірає з привезених з проєкту величезних золотистих колод скульптури для дитячого ігрового майданчика, який сам придував і спланував. Одна фігура стане опорою для «гігантських кроків» для інших утілюють верста — буде, загальна, це збільшене дерев'яне містечко з героями на зоні, з термометром. Вечорами мало не половина жителів селища збирається на республіканському театрі «Літературі» — і «Розіктор», і «Місто на снітанку», і шумні сніг оповідання.

А ще — сказав мені якийсь секретар комітету ВЛКСМ Кічери Владис Зімантес. — ми організували турескію. Тепер ірантори загону стоять на бійцях і дають прізвища вершин.

І ще один рідко у біографії загону: багато бійців вступили піти на заочне навчання до вузів і технікумів, в основному за спеціальністю. Значить, долю з'їздили міцно за дорогою.

МІСЦЕВІ на галюку нового, що пахне стружкою, будинку. Оглядаючи вогонь раз смарагдової кедрачі, далей гори, весь цей чистий, сонячний і свіжий світ Прибайкалля, один із бійців-новоселів каже:

— Хороше тут! Ми з хлопцями приїдемо, на спільні це роботи вистачить. Ну на три, чотири роки, а жаль...

Там йдуть розмови і загони. А я згадав розповіді геологів, котрі працюють на північ від Кічери. В горах виявлено родовища сировини для виробництва металургійних добрив та алюмінію. Першодікривачів Олександр Якович Якович порода нагадала знамениті нефеліни Кольського півострова. Однак незбагнено з'ясувалося, що знайдено родовище, що не має аналогів, і відкритий мінерал називали на ім'я хребта — синніріт. А поблизу Синнірського масиву інша геологічна партія веде розвідку північно-східного родовища поліметалів. Одним словом, перспективні заманливі.

В. СУНГОРКІН.

Микола СТОЯН

ПОМИЛКА
ДЯДЬКА
ТЕРЕНА

[Продовження. Початок у «Молодому комунарі» за 17, 19 і 21 квітня].

8

Грамофон переховувався у родича Куця не в хатині, а на горішці. Дід Зінько і його баба Харитя глухі, як пні, доживають віку, на горішці не полізуть.

Куць прихилив хліба й сала, баклажку з водою. Судак посбігав, що побуде кілька днів, а там його й сліду не стане. На Куця він надіявся — у громадянську і після неї не одне діло разом робили... Якось на шляху біля Ставдільнянського лісу перестріли діда, що вертався з ярмарку. Дід криво продав. Гроші з нього забрали, а щоб нікому не розповів, задушили і вкинули у річку...

Грамофон так швидко з селом не розстанеться, не для того прибув він, щоб не лишити пам'ятної згадки. Вінчю чозном переплывав річку, городзми, стежками, остерігаючись і людей, і собак, вибирався на толоку, блукав біля конюшні і таки виждав хвилину коли міцно поснули сторожі. Значорз з Капітанського цукрового заводу привезли бочку м'яса. Грамофон встиг у неї огрути... На снітанку прокрасав до хатини, виліз на горішці і приліг коло теплого лежача.

Проснувся від гучного крику. Кричав дід Зінько своїй бабі:

— Буа у Миколи Григорозича! Виписав з комори нам пуд борошна.. Я, бабо, піду на леваду, назбираю сухих дроз, а ти води принеси та зварю галушок. Щоб мені галушок захотілось.

Злидень чортів, тетеря глуха! На сходці гені галузав, що найперш його, Грамофона, треба вислати з села. Мов, він найбільше вплив крозі людської.

Крізь ребра лат бачив, як дід подибав до верб, а баба пошкандибала до колодзя. Спустилася вниз, розгорнув мішечок і вислав огрути й у борошно...

Не астиг примислитися коло лежача як побачив у вишню Куця. З кошком. На умовлене місце, на горішці позитки поклав хлібину і шмат сала... Несе, але аж тремить, щоб поскоріше зник від Судак. Тичі приходив, а не обізаався і словом. Ламалося, зламалося усе, світ персвернувся... Крізь шліпину яди побачив, як Куць зайшов у сіни, схилився над мішечком з борошном, зледікувало оглянувся, дівас з кошкі торбинку і тремлячими руками став нагортати борошно.

Гукнути, хай не чіпає огрути? І зло усміхнувся — сип, печи, їж, наїдайся, наїдайтеся всі. Який зміг — огрути бн світ, щоб безлюдною стала земля... Огрута ще є. Підсичле ще коням у «Новому житті», а там — шукай вітра в полі!

9

Микола Григорозич аж псчорнів. Сто п'ятдесят коней лежали роздуті, як гори, біля конюшні. Хлопці витягли їх з приміщення. Сюди, як на пожежу, прилетів гслова сільради:

— Що тут у вас?
— Біда, Пилиповичу!
— Від чого ж вони?
— Ветеринар каже одне — від отрути.
— Від отрути? А знаєш — на хуторі вмер рід Зінько і його баба.

— Дід Зінько? Я йому виписав пуд борошна.
З сільради біг гонимий:
— Це нозина! Куць і його дві дочки вмерли! З'їли млинців і на той світ...

Микола Григорозич дивився з-під лоба на комірники. Той клявся, боже, що не винен. Його забрала міліція. З райогу питали по телефону, чи вихали в поле?

Все наглоко неначе закрив чорний мороз. Його туркують за плечі:

— Григорозичу! Ходімо на мітинг!
— Який мітинг?

— Весь колгосп зібрався біля конюшні! Справді, толока, майдан наповнені люди. Піднімаються на піднесення і кожен кидає з гнівом:

— Лопатами скопаємо поле, а засіємо!
— Посіємо! Вір три тисячі гектарів!
— Колгоспу не розвалити!
— «Червоное село» є і буде Червоним селом!

На піднесення піднімається й Микола Григорозич і виголошує найкращу промову в житті:

— Вірю вам, товариші!
Недалечко біля рогу конюшні бачить Терена. І його зламало горе. Йшов до нього. Як залишилися наодинці, Трохименко з боєм промовив:

— Хто?
— Грамофон.
— Він тут?
— Думаю, що ще тут.
— Де?
— Не знаю.
— Хто ж знає?
— Куць!

[Далі буде].

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

ФУТБОЛ

ВТРАЧЕНО ЩЕ ДВА ОЧКА

Три команди — «Зірка», «Десна» (Чернігів), «Колос» (Полтава) — ще не мають виграшів. І це після шести турів.

Як ми вже повідомляли, наші земляки в Луцьку зазнали поразки з мінімальним рахунком (0:1) від місцевого «Торпедо».

Наводимо результати інших матчів: «Автомобіліст» (Тирасполь) — «Шахтар» (Горлівка) — 2:1, «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Новатор» (Жданов) — 1:0, «Авангард» (Рогіно) — «Дніпро» (Черкаси) — 1:1, «СКА Львів» — «Атлантика» (Севастополь) — 3:0, «Голубар» (Жгород) — «Океан» (Керч) — 0:1, «Кристал» (Курган) — «Десна» (Чернігів) — 0:0, «Кристал» (Харків) — «СКА (Київ)» — 1:0, «Буковина» (Хмельницький) — «Фрунзенець» (Суми) — 2:0, «Поділля» (Хмельницький) — «Колос» (Полтава) — 1:1, «Колос» (Николаїв) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:0, «Металург» (Дніпродзержинськ) — «Спартак» (Йкитомір) — 1:3.

Турнірна таблиця на 25 квітня має такий вигляд.

М	О
«Колос» Н.	6 12-3 12
«Буковина»	6 9-1 10
«Кривбас»	6 10-4 10

СКА Л.	6 8-3 9
«Суднобудівник»	6 7-3 9
«Торпедо»	6 5-5 9
«Кристал»	6 5-4 8
«Автомобіліст»	6 4-3 8
«Поділля»	6 10-6 7
СКА К.	6 2-2 6
«Авангард»	6 4-6 6
«Океан»	6 5-5 6
«Голубар»	6 3-4 5
«Спартак»	6 5-7 5
«Дніпро»	6 5-7 4
«Зірка»	6 3-5 4
«Новатор»	6 6-8 3
«Фрунзенець»	6 5-11 3
«Металург»	6 5-10 3
«Шахтар»	6 4-9 3
«Десна»	6 2-5 3
«Колос» П.	6 2-7 3
«Локомотив»	6 6-9 2

Сьогодні тур відбувається сьогодні, «Зірка» на своєму стадіоні зустріне з армією Львова. Матч почнеться о 18-й год. 30 хв.

Твоя майбутня професія

ПРАЦЮВАТИ В СЛУЖБІ ПОБУТУ ПОЧЕСНО І ЦІКАВО

Піклування партії та уряду про підвищення добробуту радянського народу знаходить своє втілення і в широкому розвитку системи побутового обслуговування. Докорінні зміни відбуваються в індустрії побуту. Стануть до ладу діючі нові комбінати побутового обслуговування, майстерні, ательє, фабрики хімчистки тощо.

Підвищення якості побутових послуг населенню сприятиме прихід на підприємства юнаків і дівчат із середньою освітою.

Багатьом старшокласникам Кіровоградщини до вподоби професії працівників сфери обслуговування. Цілком зрозуміле їхнє бажання дізнатися якомога більше про свою майбутню професію.

Отже, розповідаємо про деякі з них.

КРАВЕЦЬ ЖІНОЧОГО І ДИТЯЧОГО ЛІТНЬОГО ОДЯГУ

Кравець виконує свої операції, пов'язані з виготовленням жіночого й дитячого одягу, розробляє моделі на індивідуальні замовлення. Регулює швейні та інші універсальні машини. Визначає якість крою і готового одягу.

Він повинен добре знати асортимент жіночого й дитячого легкого одягу, конструкції і деталі виробів, пошивні матеріали, їхні властивості; володіти прийомами виконання машинних, ручних та прасувальних операцій усіх видів.

Добре знання технології виготовлення жіночого й дитячого легкого одягу та його конструювання потрібне кравцеві для вчасного виявлення дефектів виробів.

Освоєні якості, необхідні кравцеві, — чуйність і уважність у взаєминах із замовниками, акуратність, пиль-

ність і добра координація рухів рук.

Успішному опануванню професії сприяє добре знання в обсязі середньої школи таких предметів, як математика, креслення, малювання, анатомія і фізіологія людини.

КРАВЕЦЬ ЧОЛОВІЧОГО І ЖІНОЧОГО ВЕРХНЬОГО ОДЯГУ

Кравець повинен стежити за новинками моди, знати

знаннями з косметики, вільно розбиратися у фєрбах, способах їхнього застосування; знати призначення, будову обладнання, інструментів, пристосувань та апаратури, а також причини їхньої несправності і способи усунення її.

Професія вимагає тонкого художнього смаку, координації рухів рук, тактовності, чуйності й акуратності.

Для успішного оволодіння професією перукаря необхідні ґрунтовні знання з

го художнього смаку, точності дій, акуратності. Потрібне знання креслення, хімії, біології, анатомії і фізіології людини.

СПЕЦІАЛІСТ ПО РЕМОНТУ ГОДИННИКІВ

Він працює в спеціалізованих ательє і майстернях. Виконує ремонт годинників різних конструкцій: наручних, кишенькових, настінних, електричних, електронних і т. ін.

Ті, хто мріє про професію перукаря, швачки, зерієрника, взуттєвина — вступайте до Кіровоградського технічного училища № 4 облпобутуправління.

На знімку: у майбутніх швачок йдуть практичні заняття.

асортимент чоловічого й жіночого верхнього одягу, види швейних матеріалів та їхні основні властивості. Треба вміти визначити якість тканини, доклади і фурнітури, володіти навичками і правилами виконання машинних і ручних робіт усіх видів, пресів, різних пристосувань, застосованих при виготовленні верхнього одягу.

Кравцеві необхідні такі якості, як акуратність, уважність і чітка координація рухів рук.

ПЕРУКАР

Робити людину красивішою та елегантною покликані перукарі. Спеціаліст цієї професії працює в чоловічих, жіночих і дитячих салонах у міській, сільській місцевості, а також у цехах по виготовленню перук і шиньйонів. Виконує стрижку, сушіння волосся, різновиди завивок, модні зачіски, робить манікюр і т. ін.

Висококваліфікований перукар повинен володіти

хімії, біології, анатомії і фізіології людини (в обсязі шкільної програми).

СПЕЦІАЛІСТ ПО ІНДИВІДУАЛЬНОМУ ПОШИТКУ ВЗУТТЯ

Виконує всі операції, пов'язані з шиттям чоловічого й жіночого взуття, згідно зі стандартами і технічними умовами. Він виконує самостійний обмір стопи і підганяє колодки за міркою і фасоном.

Користується затяжними, обтяжними та іншими пресами. Контролює якість матеріалу і заготовок, усуває дефекти взуття.

Взуттєвик повинен знати властивості шкіряних і штучних матеріалів, технологію виробництва взуття з використанням різних методів кріплення, пристосувань, інструментів тощо. Повинен бути обізнаним з анатомією людської ноги, з асортиментом і кваліфікацією сучасного взуття.

Професія вимагає добро-

го художнього смаку, точності дій, акуратності. Потрібне знання креслення, хімії, біології, анатомії і фізіології людини.

Кваліфікований спеціаліст може також володіти мистецтвом гравера — виконувати підписи і малюнки на виробках з металу. Годинникар повинен добре знати будову і способи застосування контрольно-вимірювального інструменту, пуски, посадки, класи точності, правила експлуатації міючих і контрольних апаратів, основні властивості матеріалів, що використовуються в годинниковому механізмі.

Годинникар повинен мати гострий зір, чутливі пальці рук, бути уважним, точним, акуратним. Йому потрібні міцні знання з фізики, математики, малювання, креслення.

УКРПОБУТРЕКЛАМА

Зам. № 43.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На українському мові.

ВН 34074.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

316050, МСП.

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військового патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолабораторія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва

«Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України.

м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Індекс 61197.

Зам. № 210.

Тираж 56 600.